

ΘΕΟΣ ΣΕΒΩΝ

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ,

KAI

ΙΕΡΑ ΑΣΜΑΤΑ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΤΝΩΝ ΠΛΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΘΕΟΝ ΣΕΒΟΥ.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΑΝ.ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

'Εν Λονδίνῳ:
ἐκ τοῦ Τυπογραφείου
Βερθειμέρου καὶ Συντροφίας,
κειμένου κατὰ τὴν ὁδὸν
Circus Place, Finsbury Circus.

ΠΡΩΪΝΗ ΔΗΜΟΣΙΟΣ
ΠΡΟΣΕΥΧΗ,
ΚΑΤΑ ΠΑΣΑΝ ΔΕΚΑΤΗΝ ΓΙΝΟΜΕΝΗ.
ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

Μελέτη.

Καθημένων ἀπάντων, γίνεται νοερὰ προσευχὴ, καθ' ἥν
ἔκαστος καθ' ἑαυτὸν, ἐπὶ τῷ ὡς δέον προσεύξα-
σθαι, τὴν θείαν ἐπικαλεῖται ἀντίληψιν. Εἰτα,
ἀναστάντων, ἀρχεται δὲ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ἐκφώνως
λέγων.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ἀμῶν, μό-
νος ὑπάρχεις ἐν πᾶσι λατρευτέος, πάντοτε
καὶ νῦν καὶ ἀείποτε.

ΧΩΡΟΣ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου
δόξα Σοι.

Δόξα Σοι, δόξα Σοι, δόξα Σοι ὁ Θεὸς,
ὁ Θεός μου δόξα Σοι.

Ο Θεός μου δόξα Σοι.

ΠΡΩΤΗ ΔΗΜΟΣΙΟΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ. Δεῦτε Θεοσεβεῖς, τὸν νοῦν
καὶ τὰν καρδίαν ἅμῶν ἐς Θεὸν ἀνατείνω-
μεν.

ΧΟΡΟΣ. Γένοιτο, γένοιτο, γένοιτο ὁ Θεὸς,
ὁ Θεός μου γένοιτο· ὁ Θεός μου γένοιτο.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ. Ο Θεὸς, ὁ Θεός μου, ὁ
πάσας Κτίσεως Δημιουργὸς, ὁ μόνος κυ-
ρίως καὶ ἀληθῶς Ων, ως μόνος ἀνενδεῶς καὶ
ἀπροσδεῶς ὑπάρχων, πρὸς Σὲ τὸν δύντως
Όντα, καὶ παντὸς ἀγαθοῦ δοτῆρα ἀτενίσαι
τολμῶ, καὶ τὰ Σὰ ἐνώπιόν Σου διελθεῖν
θαυμάσια, ἵνα τῶν περὶ Σὲ ἀεὶ ἀναμιμησκό-
μενος, καὶ τῶν περὶ ἐμὲ ἀπείρων καὶ αἰωνίων
εὐεργεσιῶν Σου μηδέποτε ἐπιδανθανόμενος,
καὶ Σὲ μόνον ἐπικαλούμενος, καὶ Σοῦ μόνου
δεόμενος, καὶ διὰ Σοῦ τὸ Σὸν πανάγιον μαν-
θάνων, καὶ ἐν καρδίᾳ καὶ πρὸ ὄφθαλμῶν διὰ
παντὸς ἔχων θέλαμα, κατ' αὐτὸν ἐς τὸ δέον
διευθύνωμαι.

Τῷ Σοῦ δὲ ἐλεούμενος καὶ χειραγωγού-
μενος, καὶ ἐνισχυόμενος, καὶ Σὲ διὰ Σοῦ
χανώσκων καὶ σεβόμενος καὶ ἀγαπῶν, ἀλη-
θῶς θεοσεβὴς γένωμαι, Σὲ αἰνῶν καὶ εὐλο-

γῶν, κατὰ Σὲ διαβιοὺς, ἐν· Σοὶ ζῶν, καὶ Σοὶ
μόνῳ λατρεύων.

Καθέζονται πάντες, πλὴν τοῦ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ, ὃς
έξακοδουθεῖ λέγων

Σὺ γὰρ τὸ Πᾶν τόδε, καὶ τοὺς συμπλη-
ροῦντας αὐτὸ ἀπειροπληθεῖς κόσμους, ἐκ τοῦ
μὴ ὄντος ἐσ τὸ εἶναι βουλάσει μόνᾳ παρή-
γαγεις, καὶ συνέχεις αὐτὸ καὶ κυβερνᾶς, καὶ
περὶ αὐτοῦ προνοεῖς.

Θεωρούσ τε Σοῦ Αὐτοῦ, καὶ τῶν Σῶν δη-
μιουργαμάτων, διάφορα ὄντα, λογικὰ, ἐλεύ-
θερα, θεοσεβικὰ καὶ ἀθάνατα ἐπώασας, κατὰ
Σὲ διὰ Σοῦ ἐλευθέρως διάγειν δυνάμενα.

Σοῦ τὰν ἀπειρον καὶ Σοφίαν καὶ Δύναμιν,
καὶ Ἀγαθόταδα, καὶ τὰν διὰ πάντων διή-
κουσαν Πρόνοιαν διηγεῖται τὸ Σύμπαν τόδε,
καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, καὶ αὐτὰ δὴ τὰ ἐλά-
χιστας

Σοῦ τὰν ἄφατον Φιλανθρωπίαν καὶ τὸ
ἄμετρον Ἐλεος, καὶ τὰν ἐπὶ πάντα τὰ θεο-
σεβικὰ ὄντα δαψιλῶς διαχεομέναν ἀγα-
θουργὸν χάριν, διακηρύττει τρανῶς αὐτὸς ὁ
ἄνθρωπος, ἐκ τοῦ μηδενὸς ἐσ τὸ ἀἰδίως εἶναι,

καὶ θεοσεβῶς διάγειν ὑπὸ Σοῦ παραχθεῖς,
καὶ φύσιν ἐπὶ τούτῳ παρὰ Σοῦ εἰληφός,
ἐς Σὲ ἀφορᾶν, καὶ ἐν Σοὶ μόνῳ ἀληθῶς καὶ
ἀγεσθαι, καὶ διαμορφοῦσθαι, καὶ θεοσεβῶν
ἐπαναπαίεσθαι.

Οὐ μόνον γὰρ τὰ ὑπὸ Σοῦ δημιουργα-
θέντα πάντα ἐρευνᾶν, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ Σὲ
Αὐτὸν θεωρεῖν, καὶ Σοὶ διὰ Σοῦ ἐντυγχά-
νειν, καὶ Σοὶ μόνῳ λατρεύειν δύναται, δᾶ
Σῷ εὔδοκίᾳ καὶ χάριτι, καὶ δᾶ πανσθενεῖ
τοῦ θείου Σου πνεύματος δυνάμει, καὶ φω-
τιζόμενος καὶ ἐμπνεόμενος, καὶ ὅλως κατὰ
Σὲ καὶ νοῦν καὶ καρδίαν διαπλατόμενος,
καὶ τὸ θεοσεβεῖν λόγῳ καὶ ἔργῳ ὑπὸ Σοῦ
ἐκδιδασκόμενος, ἐς Σὲ διὰ Σοῦ καὶ ἀδιστά-
κτως πιστεύων, καὶ ἀσαλεύτως ἐλπίζων, καὶ
Σὲ ἐγκαρδίως ἐν πᾶσι σεβόμενος καὶ ἀγα-
πῶν, καὶ πᾶν ὃ ἀν πράττοι ἀγαθὸν, διὰ τὸ
πρὸς Σὲ ἀπεριόριστον σέβας καὶ διάπυρον
ἀγάπαν, πρὸς Σὰν μόναν αἰώνιον δόξαν
ἐκτελῶν.

Γνῶσιν τε Σοῦ Αὐτοῦ λαμβάνειν πέφυκεν,
ἀλίγκτου τε καὶ μακαρίας ζωᾶς, καὶ δᾶς ἐν

Σοὶ διὰ Σοῦ καὶ ἀγωγᾶς καὶ διαβιώσεως,
καὶ μόνας ἀγνᾶς καὶ ἀψευδοῦς καὶ ἀϊδίου
ἐπαναπάύσεως.

*Αἰωνίου τε καὶ ἀπειροτελεὸν διακαῶς
ἔφίεσθαι.*

*Καὶ τῶν μὲν πεπερασμένων καὶ παρερ-
χομένων ἐν οὐδενὶ, ὃ οὕτω καὶ ποθεῖ καὶ
ἐκζητεῖ, μηδέποτε εὑρίσκειν.*

*'Εν Σοὶ δὲ μόνῳ ἀληθῶς, καὶ δᾶ ἐν Σοὶ
μόνῳ ἐκπεραινομένᾳ τῶν ἐπ' ἄπειρον τει-
νουσῶν αὐτοῦ δυνάμεων προσηκούσῃ ἀνα-
πτύξει, καὶ ἀνελλιπεῖ ἀποπληρώσει, καὶ
τελειοῦσθαι, κατὰ Σὲ ὅλως ἀγόμενος καὶ
διαμορφούμενος, καὶ οὐ περιπαθῶς ἔφίεται,
ἀϊδίως ἐπαπολαύειν, καὶ τοῦ, δι' ὃ ἐκ τοῦ
μὴ ὄντος ἐσ τὸ εἶναι παρήχθη, τέλους ἀσφα-
λῶς ἐπιτυγχάνειν, Σοὶ μόνῳ ἐν πνεύματι
καὶ ἀληθείᾳ λατρεύων, καὶ δᾶς ἐν Σοὶ διὰ
Σοῦ θείας καὶ αἰωνίου μακαριόταδος κοινω-
νὸς καθιστάμενος.*

*Σὲ αἰνεῖ καὶ δοξάζει τὸ Σύμπαν τόδε, καὶ
τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, τῷ Σῷ ὑπείκοντα θελά-*

ματι, καὶ τὰν Σὰν διαγγέλλοντα δόξαν καὶ μεγαλειόταδα.

Σὲ ὑμνεῖ καὶ εὐλογεῖ πάντα τὰ ἐν τῷ
Παντὶ θεοσεβοῦτα λογικὰ ὄντα, ἐς Σὲ
ἀποτεινόμενα, καὶ δᾶς Σᾶς ἀπολαύοντα
χρηστόταδος.

Σὲ δοξολογεῖ καὶ γεραίρει αὐτὸς ὁ ἐπὶ^{ΔΙΕΘΥΜΗΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΦΙΛΟΖΩΗΣ ΘΕΟΣΙΟΣ}
γᾶς θεοσεβὴς ἄνθρωπος, ἐς Σὲ ἀφορῶν, κατὰ
Σὲ διὰ Σοῦ διάγων, καὶ ἐν Σοὶ μόνῳ ἀφευ-
δῶς μακάριος ἀποτελούμενος.

"Οτε μὲν γὰρ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ Σοῦ ἀπο-
στρέφων, ἐς ἄλλα ἀποβλέπει, δᾶ ἀπαιδευ-
σίᾳ καὶ ἀλογίᾳ καὶ δυσσεβείᾳ ἐπόμενος, καὶ
ἀτόποις δουλεύων ἔξεσι, τότε ἄθλιος καὶ
κακοδαίμων γίνεται, δᾶς Σᾶς θεωρίας καὶ
ἀγάπας, τῶν Σῶν χαρίτων καὶ δωρεῶν
ἄθλιώς ἀποστερῶν ἐαυτὸν ὁ ἄθλιος, ὑπό τε
παντοίων πονηρῶν καὶ ἀκαθάρτων λογισμῶν
ταραττόμενος, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐς ἀτόπους καὶ
ἔφέσεις καὶ λόγους καὶ πράξεις καὶ ἀπάν-
θρωπα ἔργα παρεκτρεπόμενος, καὶ ἐς ὅλέ-
θρια πάθη, καὶ ἐς τρυμερὰς ἐμπίπτων

δυστυχίας, ὑπό τε δᾶς ἴδιας συνειδάσεως
βασανιζόμενος, καὶ τὰν ἑαυτοῦ ὑφορώμενος
μέλλουσαν κακοδαιμονίαν καὶ ἀθλιόταδα.

"Οτε δὲ ἐσ Σὲ ἀφορᾶ, Σοὶ μόνῳ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθεῖᾳ λατρεύων, δᾶ Σᾶ εὐδοκίᾳ καὶ χάριτι κατὰ Σὲ διαβιοὺς καὶ πολιτευόμενος, τότε ἀληθοὺς ἐπαπολαύει πνευματικᾶς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ τὰν ἐν Σοὶ προβλέπει ἀΐδιον αὐτοῦ μακαριόταδα.

**ΕΡΓΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΙ** Εἰ γὰρ καὶ ἐν τῷ βίῳ τῷδε τοιαύτας χα-
ρᾶς καὶ ἀψευδοῦς εἰράνας διὰ Θεοσεβελας
μετέχειν δύναται, ὅποιας ἄρα γε ἀπὸ τούτου
ἐσ τὸν ἄληκτον ἐκεῖνον μεταβὰς, καὶ ἐσ τὰν,
ἄς λογικὰ, καὶ ἐλευθέρα, καὶ ἀθάνατος, καὶ
θεοσεβικὰ φύσις ἐπιδεκτικὰ, καταντάσας
τελειόταδα, ἐν Σοὶ διὰ Σοῦ ἔνθεος καὶ θεῖος
ἄληθῶς ἀποτελεσθεὶς, καὶ ἐν Σοὶ διὰ Σοῦ
ὄλως καὶ τελειωθεὶς καὶ ἐπαναπαυθεὶς, μέ-
τοχος γενήσεται ;

**ἘΩΣ Δύναμις, καὶ Σοφία, καὶ Ἁγαθότης, καὶ
Παντελειότης, ἀ Σὰ ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου,
Ἀπειροτελειότης !**

*Ω τάξις, καὶ ποικιλία, καὶ ἀρμονία, καὶ

παντοδαπότης, καὶ ἐνότης, αἷς τὸ Σύμπαν
τόδε κατεκόσμασας !

*Ω νόμοι, καθ' οὓς καὶ λόγοι, δι' οὓς τὰ
ἐν αὐτῷ συμβαίνειν διέταξας φαινόμενα !

*Ω τέλος, ἐσ δ καὶ αὐτὸ, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ
ἔκαστον διεξάγεται, τὰν Σὰν διακηρύττοντα
δόξαν μηδέποτε πανόμενα !

*Ω μόνα ἄγνα καὶ ἀΐδιος, καὶ μόνα ἀληθῆς
καὶ παγκόσμιος, ἀ ἐν Σοὶ πάντων τῶν Θεο-
σεβῶν μακαριότης καὶ ἐπανάπαυσις !

*Ανίστανται πάντες.

*Ωης τῷνυν ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, αἰνούμε-
νος καὶ εὐλογούμενος ἐσ τοὺς αἰῶνας.

*Ωη τὸ Σὸν πανάγιον ὄνομα, ὑμνούμενον
καὶ δοξαζόμενον ἐσ τοὺς αἰῶνας.

Αἰνείτω Σε ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, τὸ Σύμ-
παν τόδε, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ἔκαστον
κατὰ τὰν οἰκεῖαν φύσιν λατρεύοντά Σοι.

*Τμηείτωσάν Σε πάντες ἄνθρωποι, πάντα
τὰ ἐν τῷ Παντὶ θεοσεβεῖν δυνάμενα λογικὰ
ὄντα, πάντες οἱ ἐν τῷ Παντὶ θεοσεβεῖν δυ-
νάμενοι λογικοὶ νόες.

Γενέσθωσαν Θεοσεβεῖς.

ΕΡΓΑ ΛΗΞΙΟΥ ΕΠΙΤΗΜΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ ΦΙΛΟΧΩΡΙΚΗΣ ΕΦΕΜΕΡΙΔΑΣ ΚΑΙ ΗΜΕΡΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

11. *Πώασον δικαιοσύνας καὶ μὴ θανάτου ὄπλον τὰν παίδευσιν.*
13. *Κραυγὴν πένητος, καὶ κραυγὴν πτωχοῦ εἰσακούεται ὁ Θεός.*
14. *Πᾶς ὁ μὴ πφῶν δικαιοσύναν, καὶ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ.*
15. *Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὰν μητέρα σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν ὥγάπα.*
16. *Τῷς γονεῦσιν ἵσας πρὸς ἵσας ἀπεδοῦναι τὰς χάριτας ἀδύνατον ἀντιγεννᾶσαι γὰρ οὐχ οἶον τε.*
17. *Οἱ ἀτιμάζων πατέρα αὐτοῦ, καὶ ἀποθούμενος μητέρα καταισχυνθήσεται, καὶ ἐπονεῖδιστος ἔσται.*
18. *Ἀπὸ προσώπου πολιοῦ ἔξαναστήσῃ, καὶ τιμάσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου.*
19. *Οἱ σεβόμενος τὸν Θεὸν μισεῖ ἀδικίαν, ὑβριν καὶ ὑπερηφανίαν, καὶ ὅδοὺς πονηρῶν.*
20. *Οὐκ ἀρέσκει τῷ δικαίῳ οὐδὲν ἄνομον.*
21. *Ἐσχάτα ἀδικία δοκεῖν δίκαιον εἶναι μὴ δυτα.*

22. Δικαιοσύνα ἀμώμους ὁρθοτομεῖ ὁδοὺς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ.
23. Ἐγχρονίζει δικαίοις εὐφροσύνα.
25. Ἔκαστον κατὰ τὰν ὁδὸν αὐτοῦ κρινεῖ ὁ Θεός.
26. Κρεῖσσον πένεσθαι, μὴ δικαλας κτήσεως.
28. Μακάριος ὁ διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτοῦ μὴ πωεῖν ἄδικα.
30. Δέασις ἀδικουμένων εἰσακουσθήσεται.
31. Ως λέων ἐνεδρεύει θήραν, οὕτως ἀμαρτία τοὺς ἔργαζομένους ἄδικα.
32. Ἀπόστηθι ἀπὸ ἀδίκου, καὶ ἐκκλινεῖ ἀπὸ σοῦ ἀμαρτία.
33. Ως ἐν εὐθύταδι πορεύεται, πορεύεται πεποιθώς· ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ γνωσθήσεται.
34. Ως ἔκχέων αἷμα, ὁ ἀποστερῶν μισθὸν μισθωτοῦ.
36. Τὸ καλῶς ἔχειν ὅλιγα, πολυτιμότερον τοῦ κακῶς ἔχειν πολλά.
38. Ανὴρ δίκαιος οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν, ἀλλ' ὃς ἀδικεῖν δυνάμενος, οὐ βούλεται.

39. Ἄ πάσχοντες ὑφ' ἑτέρου ὄργιζεσθε,
ταῦτα τῷς ἄλλοις μὴ πωεῖτε.

41. Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὄνο-
μάζων τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

42. Ὁ πλεονέκτας οὐδέποτε δᾶς ἐπιθυ-
μίας στήσεται.

43. Μή γίνου πλεονέκτας, ἵνα μὴ ἀντὶ^{ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΝΑΚΑΘΑΡΤΙΚΗΣ ΚΕΡΑΥΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΦΡΑΣ}
Θεοῦ δουλεύῃς τῷ πλούτῳ.

44. Ἐκ καρποῦ δικαιοσύνας φύεται δέν-
δρον ζωᾶς ἀφαιροῦνται δὲ κακῶς ψυχὰ
παρανόμων.

45. Ὡσπερ ἀπὸ προσώπου ὅφεως φεῦγε
ἀπὸ ἀμαρτίας ἐὰν προσέλθῃς, δήξεται σε.

46. Ὁ ἀγαπῶν τὰν ἀδικίαν, μισεῖ τὰν
έαυτοῦ ψυχάν.

47. Ὁ ἐκδικῶν, παρὰ Θεοῦ εὑράσει ἐκδί-
κασιν.

49. Μὴ μιγνυέσθω ὁ πλοῦτος ἀλλοτρίοις
δάκρυσιν, ὑφ' ὧν, ώς ἀπὸ ιοῦ καὶ σητὸς,
δαπαναθήσεται.

50. Οἶδεν ὁ Αἰώνιος εὐσεβεῖς ἐκ πειρα-
σμοῦ ῥύεσθαι ἀδίκους δὲ ἐς ἀμέραν κρίσεως
κολαζομένους τηρεῖν.